

-A hittanon keresztül megismerkedtem a jó Istennel, az egyházzal, egyre inkább érett bennem a gondolat, hogy a jó Isten engem igazából sem katonatisztnek, sem tanárnak nem hív, hanem papnak. Sokat hadakoztam ezzel az elgondolással, hiszen családot szerettem volna. Gyönyörű szép feleséget, sok-sok gyereket, mert úgy érzem, hogy értek a gyerekeveléshez. Aztán a papságra hívott meg a jó Isten, és azóta megtapasztaltam azt, hogy nem három meg négy gyerekem lett, hanem egy regiment. Tanítók, okítók, nevelék...

-Volt-e atyának valami igazi nagybetűs diákcsínye?

-Hú, ez jó kérdés! Ez most váratlanul ért engem. Volt, hogyne lett volna. Az egyetemen is volt egy nagybetűs diákcsínyem, de arról most nem beszélnek, ha nem haragszik meg a kedves újságíró úr ...

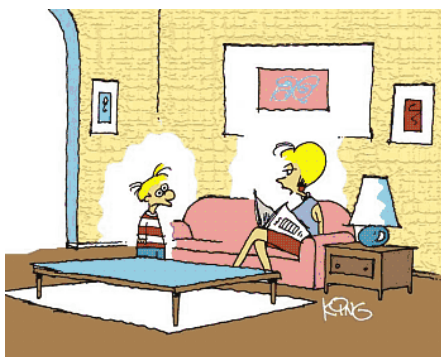
folytatjuk

Köszönjük az interjút!

Humor

Pinocchio lányokkal társalog a neten.

Nem, kisfiam. Te születted, és nem az internetről töltöttünk le.

A hónap aranyköpése:
„Tüzesen süt le a nyári nap sugára az ég tetejéről a juhász botjára.”

Januári kvíz:

Mikor született és halt meg Árpád-házi Szent Erzsébet?

A válaszokat a könyvtár előtti gyűjtődobozba kell bedobni. A megoldásban segít a világháló, vagy búvárkodj az iskolai könyvtárban! A nyeremény egy feleletmentesítő kupon, amit március 2-ig lehet beváltani feleléskor. A lapodra rá kell írni a nevedet és az osztályodat! A nyertesek nevét következő lapszámunkban közöljük. Csak a helyes választ beküldő gyerekek közül sorsolunk! Beküldési határidő: február 2. 14⁰⁰

Sorsolás: 2012. február 2. csütörtök 14:15

Előző számunk nyertesei: Tóth Evelin 6.b, Rimán Eszter 7.a, Vezér-Tóth Balázs 8.a, Kádár Réka 8.b

Impresszum

Vörösmartyrka

A Vörösmarty Mihály Katolikus Általános Iskola és Óvoda iskolaújságja
Szerkesztők: Kocsisné Porgánczki Ilona, Koós Gergely, Fridmanszki Martina 5.c, Gecső Dóra 5.c, Juhász Petra 5.c, Kaposvári László 6.c, Lénárt Zsófia 5.c, Rapács Gréta 5.c, Sándor Bianka 5.c, Szőke Kinga 5.c

Ha jó ötleteid vannak, csatlakozz szerkesztőségünkhöz!

Elérhetőségünk: vorosmartyrka@gmail.com

Lapzártá: 2012. január 13.

vörösmartyrka

2012. január

A Vörösmarty Mihály Katolikus Általános Iskola és Óvoda lapja

Sziaztok Diákok! Szép évet minden kedves Olvasónak!

Megértük ezt az évet is! Ha a kezdedben tartod ezt a kis újságot, a **Vörösmarty'rkat**, az természetesen azt jelenti, hogy így vagy úgy: csak sikerült átjutnod a 2011-ből a 2012-be. Köszönjük a Gondukat Viselőnek: a mi közös, minket annyira szerető Istenünknek, hogy együtt lehetünk itthon/otthon, iskolában, munkahelyen, városunkban, falunkban, országunkban, Európában... Persze mindannyian tudjuk, hogy nem mindegy ez az együttlét. Hogyan telnek az együttlét percei, órái, napjai, hetei, hónapjai. Egyáltalán nem mindegy sem családban, sem munkahelyen, sem iskolában, sem az országban. Béke, béke, béke... Szeretet, szeretet, szeretet... szép szavak, szép szavak, szavak és tisztelet egymásnak... Egyszer majd úgyis rájövünk mindannyian, hogy csak így érdemes élni a nekünk ajándékozott időt.

Kívánom, hogy a „Vörösmartykatolikusban” ez így legyen. **Legyen minden vörösmarty diáknak, családjának boldog, szeretetben gazdag, nagyobb gondoktól mentes, új 2012-es esztendeje!**

Szeretettel: Ede atya

Iskolaszentelés

Iskola-és óvodaszentelés a miskolci Vörösmartyban

A múlt év őszén útjára indult Vörösmarty Mihály Katolikus Általános Iskola és Óvoda életének fontos állomásához érkezett: szeptember 1-jei megáldását követően most az épület szentelésére került sor.

Diákjaink a történelmi pillanatnak megfelelő őszinte kíváncsisággal és izgalommal sorakoztak az iskola aulájában, ahol Palánki Ferenc püspök atya imádkozott az egybegyűltekről, a Vörösmarty valamennyi dolgozójára és tanulójára Isten áldását és kegyelmét kérve. Az alsó szint helyiségeinek szentelése közben kicsik és nagyok együtt énekeltek, majd a Miatyánkot is közösen imádkozták. Az ünnepi esemény zárásaként püspök atya az iskolavezetés kíséretében végigjárta, és egyenként szentelte meg tantermeinket, végezetül pedig az óvoda helyiségeit. Első tanévünk során tehát mérföldkőhöz értünk. Tudva, hogy jogelődünk az 1870-es években alakult római katolikus elemi iskola volt, kijelenthetjük: a január 13-i épületszenteléssel intézményünk visszatért XIX. századi kereteihez.

Ágoston Zsolt igazgatóhelyettes

A Mikulás-műsorra készültünk...

Ebben az évben Miklós püspök legendájával leptük meg az óvodásokat és az iskolásokat. A történetet Balga Kati néni verses formában adta oda nekünk. Én egy szegény lányt alakítottam. Először a szöveget tanultuk,

később a történetet meg is jelenítettük. Az énekkar Kovács Marika néni segítségével gyönyörűen dalolt. Nagyon izgultunk az első fellépés előtt, ami a Mindszenti templom millenniumi termében volt. Ezt követően még ötször adtuk elő a darabot: az iskolásoknak és az óvodásoknak, a rászoruló és beteg gyerekeknek, a belvárosban az érdeklődőknek. **Szűcs Gréta 3.b**

A színjátszókor kulisszatitkairól...

József szemszögéből a következőket tudom Nektek elmondani: sokat viccelődtünk, neveltük, így a felkészülés nem telt unalmasan. Volt olyan, hogy több szereplő is hiányzott, így Zsuzsa néninek kellett beugrania helyettük, sőt előfordult, hogy ő saját magával beszélgetett. A szöveg tanulása gyorsan ment, sokszor a másik szövegét jobban fújtuk, mint a sajátunkat. A napokban kezdtünk el készülni a következő fellépésünkre... **Kaplonyi Benjámín 7.a**

Amikor megkaptuk a forgatókönyvet, mindenkinek kiválasztottuk a szerepét. Ebben a műsorban egy pástort alakítottam. Bevallom őszintén, eleinte nem kedveltem a szerepemet, de a próbák alatt megszerettem. A legnagyobb meglepetés akkor ért bennünket, amikor az utolsó előadás után bementünk az öltözőbe, s szaloncukor és kolyóképzőgő várt minket. Háromszoros hipp!hipp!hurrá!! kiáltással engedték ki a fáradt gőzt. Ezután már vígan eszegettünk, iszogattunk... **Tóth Milán 4.c**

Rendkívül jólesett a sok taps az előadás végén. Köszönöm, hogy itt lehettem! Mindenkinek ajánlom a figyelmébe, mert nagyon jó kis csapat jött össze... **Ritó Milán 4.c**

"-Mit tudsz a Miatyánkról? -A mi Atyánk: Ede atya."

Ede atya interjú 1. rész

-Hogy érzi Ede atya magát itt a Vörösmartyban?

-Megmondom őszintén, amióta Miskolcra költöztem, a Vörösmarty iskola számomra a nyugalom szigete, kezdettől fogva nagyon-nagyon jól érzem magam, és azóta ez az érzés egy csöppet sem változott. Most itt ülünk a kis irodámban, nagyon hangulatos, nagyon barátságos, és örülök annak, hogy lelkes, dolgozó és aranyos gyerekek járnak ebbe az iskolába.

-Milyen változásokra számíthatunk iskolánk életében a jövőben?

- Szeptember elsejével az iskola most már a Vörösmarty Katolikus Általános Iskola és Óvoda nevet viseli. A változásokat már idáig is megtapasztalhattuk. A legfontosabb (legpozitívabb) visszajelzés, amikor régi diákok jönnek vissza az iskolába, belépnek az aulába, s azt mondják, hogy mennyire megváltozott ez az iskola. Valóban, ha tüzetesebben körbenézünk, akkor látjuk, hogy tényleg megváltozott. A bejárati ajtónál rögtön Jézusnak és Szűz Máriának a képe fogadja az embereket, valamint a köszönésünk: Dicsértessék a Jézus Krisztus! Ami fontosabb változás még, hogy a portásfülke megtelt étellel, mindennap ott vannak az ügyeltesek, és fogadják a beérkező vendéget, megkérdezik tőle, hogy mit óhajt, miben tudnak a vendégnek segíteni, odavezetik, ahová éppen érkezett. Az imádság, mint az Istennel való beszélgetés is megjelent az iskola életében. Új tanárai vannak a tantestületnek, a két hittanárt szeretném itt kiemelni, akik lelkesen belevetették magukat a munkába. Milyen változások lesznek még? Csupa pozitív és csupa jó változás lesz még, ami mind azt szolgálja, hogy az ide járó gyerekek ne csak egy iskolában érezzék magukat, hanem szinte otthon is.

-Korábban hol dolgozott Ede atya?

-Mielőtt ebbe az iskolába jöttem volna, két évig Rómában éltem, Olaszország fővárosában, s ott egy egyetemre jártam, ahol missziológiát tanultam, ami arról szól, hogy hogyan lehet itt a XXI. század elején Európában, Magyarországon minél hatékonyabban és minél jobban hirdetni Isten országának a jó hírét. Minél inkább és minél hatékonyabban meggyőzni az embereket arról, hogy csak szeretetben érdemes élni: Istenszeretben, meg emberszeretben. Korábban plébános voltam Ózd mellett öt faluban, azelőtt pedig Miskolcon laktam, három évig Diósgyőrben, még ennél is korábban pedig Mezőkövesden.

-Hol és hogyan telt a gyermekkor?

-1974-ben születtem Ózdon, ebből ki is számolhatjátok, hány éves vagyok. Ózd mellett egy kis faluban, Arlón – így szoktam mondani viccesen, hogy egy rezedás szágú kis faluban - töltöttem a gyermekkoromat. Oda jártam óvodába három kerek évig. Azt is elmondom, hogy a sós percc volt az óvodai jelem. Ez azért vicces, mert a múltkor hoztak az óvodába beírni egy kisgyereket, és tanakodtak az óvó nénik a szülővel együtt, hogy mi legyen a jele. Akkor mondta az egyik óvó néni vagy szülő, hogy legyen a percc a jele, és akkor én kézzel - lábbal tiltakoztam, hogy NEM! NEM! NEM! percc az ne legyen, mert én annyit kínlódtam óvodás koromban a percc lerajzolásával. Soha nem ment a rajzolása, mert azt tekergetni kellett. Olyan kell választani, aminek egyszerűbb a megjelenítése. Mondtam, legyen házikó a jele.

Nagyon szerettem az arlóai általános iskolát, jó tanárai voltak. Különösen szerettem a matematikát és a történelmet, sőt a magyart is. A gimnáziumot Egerben végeztem.

-Mikor döntötte el atya, hogy a katolikus egyháznak szenteli az életét?

- Ez érdekes kérdés. Sokáig nem így terveztem az életemet. A gimnáziumi éveim alatt úgy gondoltam, hogy katonatiszt szeretnék lenni, aztán megdöntöttem magam, régi gyerekkori álmomat és vágyamat akartam valóra váltani, hogy tanár leszek. Jártam Egerbe a tanárképző főiskolára. Magyar-történelem szakos tanárként készültem, később jött be a képbe a hittan szak is.